

ROMÂNIA
JUDEȚUL VASLUI
CONSILIUL LOCAL AL COMUNEI GRIVIȚA

HOTĂRÂRE

**privind stabilirea impozitelor și taxelor locale, a altor taxe asimilate acestora,
precum și amenzile aplicabile în anul fiscal 2019**

Consiliul local Grivița, întrunit în ședință ordinară la data de 17 decembrie 2018;

Având în vedere:

- Legea nr. 227/2015 privind Codul Fiscal;
 - Legea nr. 207/2015, privind Codul de procedură fiscală;
 - Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale cu modificările și completările ulterioare;
 - Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public;
 - Legea nr. 481/2004, republicată, privind protecția civilă cu modificările și completările ulterioare;
 - Legea nr. 145/2014 pentru stabilirea unor măsuri de reglementare a pieții produselor din sectorul agricol;
 - Legea nr. 50/1991, privind autorizarea lucrărilor de construcții cu modificările și completările ulterioare;
 - Ordinul nr. 1430/2005 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 50/1991;
 - avizul Comisiilor de specialitate ale Consiliului local și raportul de specialitate al compartimentului de resort din cadrul aparatului de specialitate al primarului;
- În temeiul dispozițiilor art. 36 alin. (2) lit. b), alin. (4) lit. c) și 115 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 215/2001 privind administrația publică locală, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

HOTĂRĂȘTE:

Art. 1. - Impozitele și taxele locale, precum și taxele speciale, pentru anul 2019, se stabilesc conform Anexei nr. 1 ce face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. - Încadrarea și delimitarea pe zone în intravilan și extravilan a teritoriului administrativ al comunei Grivița, în scopul stabilirii taxelor și impozitelor locale, este conform Hotărârii nr. 14/2014 privind încadrarea și delimitarea pe zone a terenurilor situate în intravilanul și extravilanul comunei Grivița în vederea stabilirii taxelor și impozitelor locale.

Art. 3. - Bonificația prevăzută la art. 462 alin. (2), art. 467 alin. (2), art. 472 alin. (2) din Legea nr. 227/2015 privind Codul Fiscal, se stabilește pentru contribuabilii persoane fizice și juridice, după cum urmează:

- în cazul impozitului/taxei pe clădiri: 10%;
- în cazul impozitului/taxei pe teren: 10%;
- în cazul impozitului pe mijloacele de transport: 10%.

Art. 4. - Se aprobă scutirea de la plata impozitelor și taxelor locale a contribuabililor persoane fizice/juridice care se încadrează în prevederile Regulamentului de acordare a facilităților fiscale la plata impozitelor și taxelor locale, prevăzute de Legea nr. 227/2015 privind Codul Fiscal, ce constituie Anexa nr. 2 la prezenta hotărâre.

Art. 5. - Creanțele fiscale restante, aflate în sold la data de 31 decembrie a anului, mai mici de 10 lei, se anulează, conform art. 266 alin. (6) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală. Plafonul se aplică totalului creanțelor fiscale datorate și neachitate de către debitori.

Art. 6. - Se stabilește plafonul pentru creanțele fiscale ce trebuiesc publicate trimestrial, conform art. 162 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală la suma de 100 lei.

Art. 7. – Prezenta hotărâre intră în vigoare de la data de 1 ianuarie 2019 și este aplicabilă în anul fiscal 2019.

Art. 8. - Cu data intrării în vigoare a prezentei Hotărâri se abrogă Hotărârea Consiliului local Grivița nr. 65/20.12.2017 stabilirea impozitelor și taxelor locale, a altor taxe asimilate acestora, precum și amenzile aplicabile în anul fiscal 2018.

Art. 9. - Secretarul Comunei Grivița va comunica prezenta Hotărâre, în termenul prevăzut de lege, prefectului județului Vaslui, pentru controlul legalității, compartimentelor din cadrul aparatului de specialitate al primarului comunei Grivița, pentru luare la cunoștință și punere în aplicare și o va aduce la cunoștință publică prin afișare în locurile special amenajate.

Președinte de ședință
Consilier
Focșa Ioan-Florin

Contrasemnează
Secretar
Vătafu Bogdan Constantin

Grivița, 17 decembrie 2018
Nr. 40

Aprobat cu 12 voturi „pentru”, 0 voturi „contra” și 0 „abțineri”; din 13 consilieri în funcție.

T A B L O U
**cuprinzând valorile impozabile, impozitele și taxele locale, alte taxe asimilate acestora,
precum și amenzile aplicabile în anul fiscal 2019**

I. Impozitul și taxa pe clădiri

1. Reguli generale

Orice persoană care are în proprietate o clădire situată în România datorează anual impozit pentru acea clădire, cu excepțiile prevăzute în legislație.

Pentru clădirile proprietate publică sau privată a statului ori a unităților administrativ - teritoriale, concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosință, după caz, oricăror entități, altele decât cele de drept public, se stabilește taxa pe clădiri, care se datorează de concesionari, locatari, titularii dreptului de administrare sau de folosință, după caz, în condiții similare impozitului pe clădiri. În cazul transmiterii ulterioare altor entități a dreptului de concesiune, închiriere, administrare sau folosință asupra clădirii, taxa se datorează de persoana care are relația contractuală cu persoana de drept public.

Pe perioada în care pentru o clădire se plătește taxa pe clădiri, nu se datorează impozitul pe clădiri.

În cazul în care o clădire se află în proprietatea comună a două sau mai multe persoane, fiecare dintre proprietarii comuni ai clădirii datorează impozitul pentru spațiile situate în partea din clădire aflată în proprietatea sa. În cazul în care nu se pot stabili părțile individuale ale proprietarilor în comun, fiecare proprietar în comun datorează o parte egală din impozitul pentru clădirea respectivă.

2. Impozitul pe clădirile rezidențiale datorat de persoanele fizice

Clădirea rezidențială reprezintă construcția alcătuită din una sau mai multe camere folosite pentru locuit, cu dependențele, dotările și utilitățile necesare, care satisface cerințele de locuit ale unei persoane sau familii.

În cazul persoanelor fizice, impozitul pe clădirile rezidențiale și clădirile anexă, aflate în proprietate, se calculează prin aplicarea cotei de 0,15 % asupra valorii impozabile a clădirii.

Valoarea impozabilă a clădirii, exprimată în lei, se determină prin înmulțirea suprafeței construite desfășurate a acesteia, exprimate în metri pătrați, cu valoarea impozabilă corespunzătoare, exprimată în lei/mp, din tabelul următor:

Tabel 1

VALORILE IMPOZABILE		
pe metru pătrat de suprafață construită desfășurată la clădiri, în cazul persoanelor fizice		
Art. 457 alin. (2)		
Tipul clădirii	Valoarea impozabilă - lei/m²-	
	Cu instalații de apă, canalizare, electrice și încălzire (condiții cumulative)	Fără instalații de apă, canalizare, electrice sau încălzire
A. Clădire cu cadre din beton armat sau cu pereți exteriori din cărămidă arsă sau din orice alte materiale rezultate în urma unui tratament termic și/sau chimic	1013	607,80
B. Clădire cu pereții exteriori din lemn, din piatră naturală, din cărămidă nearsă, din vălătuci sau din orice alte materiale nesupuse unui tratament termic și/sau chimic	303,90	202,60

C. Clădire-anexă cu cadre din beton armat sau cu pereți exteriori din cărămidă arsă sau din orice alte materiale rezultate în urma unui tratament termic și/sau chimic	202,60	177,28
D. Clădire-anexă cu pereții exteriori din lemn, din piatră naturală, din cărămidă nearsă, din vălătuci sau din orice alte materiale nesupuse unui tratament termic și/sau chimic	126,63	75,98
E. În cazul contribuabilului care deține la aceeași adresă încăperi amplasate la subsol, demisol și/sau la mansardă, utilizate ca locuință, în oricare dintre tipurile de clădiri prevăzute la lit. A-D	75% din suma care s-ar aplica clădirii	75% din suma care s-ar aplica clădirii
F. În cazul contribuabilului care deține la aceeași adresă încăperi amplasate la subsol, la demisol și/sau la mansardă, utilizate în alte scopuri decât cel de locuință, în oricare dintre tipurile de clădiri prevăzute la lit. A-D	50% din suma care s-ar aplica clădirii	50% din suma care s-ar aplica clădirii

Suprafața construită desfășurată a unei clădiri se determină prin însumarea suprafețelor secțiunilor tuturor nivelurilor clădirii, inclusiv ale balcoanelor, logiilor sau ale celor situate la subsol, sau la mansardă, exceptând suprafețele podurilor care nu sunt utilizate ca locuință și suprafețele scărilor și teraselor neacoperite.

Valoarea impozabilă a clădirii se ajustează în funcție de rangul localității și zona în care este amplasată clădirea, prin înmulțirea valorii determinate conform Tabelului 1 cu coeficientul de corecție corespunzător, prevăzut în Tabelul 2:

Tabel 2

Nr. Crt.	Localitatea	Zona în cadrul localității	Rangul localității	Coeficient de corecție
1	Grivița	A	IV	1,10
2	Trestiana	A	V	1,05
3	Odaia Bursucani	B	V	1,00

Valoarea impozabilă a clădirii se reduce în funcție de anul terminării acesteia, după cum urmează:

a) cu 50%, pentru clădirea care are o vechime de peste 100 de ani la data de 1 ianuarie a anului fiscal de referință;

b) cu 30%, pentru clădirea care are o vechime cuprinsă între 50 de ani și 100 de ani inclusiv, la data de 1 ianuarie a anului fiscal de referință;

c) cu 10%, pentru clădirea care are o vechime cuprinsă între 30 de ani și 50 de ani inclusiv, la data de 1 ianuarie a anului fiscal de referință.

Dacă dimensiunile exterioare ale unei clădiri nu pot fi efectiv măsurate pe conturul exterior, atunci suprafața construită desfășurată a clădirii se determină prin înmulțirea suprafeței utile a clădirii cu un coeficient de transformare de 1,4.

3. Impozitul pe clădirile nerezidențiale datorat de persoanele fizice

Clădirea nerezidențială reprezintă orice clădire care nu este rezidențială.

În cazul persoanelor fizice, impozitul pe clădirile nerezidențiale, aflate în proprietate, se calculează prin aplicarea cotei de 0,8 % asupra valorii care poate fi:

a) valoarea rezultată dintr-un raport de evaluare întocmit de un evaluator autorizat în ultimii 5 ani anteriori anului de referință, depus la organul fiscal local până la primul termen de plată din anul de referință;

b) valoarea finală a lucrărilor de construcții, în cazul clădirilor noi, construite în ultimii 5 ani anteriori anului de referință;

c) valoarea clădirilor care rezultă din actul prin care se transferă dreptul de proprietate, în cazul clădirilor dobândite în ultimii 5 ani anteriori anului de referință.

Pentru clădirile nerezidențiale aflate în proprietatea persoanelor fizice, utilizate pentru activități din domeniul agricol, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea unei cote de 0,4% asupra valorii impozabile a clădirii.

În cazul în care valoarea clădirii nu poate fi calculată conform prevederilor precedente, impozitul se calculează prin aplicarea cotei de 2% asupra valorii impozabile determinate conform art. 457 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal.

4. Impozitului pe clădirile cu destinație mixtă datorat de persoanelor fizice

În cazul clădirilor cu destinație mixtă aflate în proprietatea persoanelor fizice, impozitul se calculează prin însumarea impozitului calculat pentru suprafața folosită în scop rezidențial cu impozitul determinat pentru suprafața folosită în scop nerezidențial.

În cazul în care la adresa clădirii este înregistrat un domiciliu fiscal la care nu se desfășoară nicio activitate economică, impozitul se calculează conform art. 457 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal.

Dacă suprafețele folosite în scop rezidențial și cele folosite în scop nerezidențial nu pot fi evidențiate distinct, se aplică următoarele reguli:

a) în cazul în care la adresa clădirii este înregistrat un domiciliu fiscal la care nu se desfășoară nicio activitate economică, impozitul se calculează conform art. 457 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal;

b) în cazul în care la adresa clădirii este înregistrat un domiciliu fiscal la care se desfășoară activitatea economică, iar cheltuielile cu utilitățile sunt înregistrate în sarcina persoanei care desfășoară activitatea economică, impozitul pe clădiri se calculează conform prevederilor art. 458 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal.

5. Impozitul/taxa pe clădiri datorat de persoanele juridice.

Pentru clădirile rezidențiale aflate în proprietatea sau deținute de persoanele juridice, impozitul/taxa pe clădiri se calculează prin aplicarea unei cote cuprinse de 0,2 % asupra valorii impozabile a clădirii.

Pentru clădirile nerezidențiale aflate în proprietatea sau deținute de persoanele juridice, impozitul/taxa pe clădiri se calculează prin aplicarea unei cote de 0,8 % asupra valorii impozabile a clădirii.

Pentru clădirile nerezidențiale aflate în proprietatea sau deținute de persoanele juridice, utilizate pentru activități din domeniul agricol, impozitul/taxa pe clădiri se calculează prin aplicarea unei cote de 0,4% asupra valorii impozabile a clădirii.

În cazul clădirilor cu destinație mixtă aflate în proprietatea persoanelor juridice, impozitul se determină prin însumarea impozitului calculat pentru suprafața folosită în scop rezidențial, cu impozitul calculat pentru suprafața folosită în scop nerezidențial.

Pentru stabilirea impozitului/taxei pe clădiri, valoarea impozabilă a clădirilor aflate în proprietatea persoanelor juridice este valoarea de la 31 decembrie a anului anterior celui pentru care se datorează impozitul/taxa și poate fi:

a) ultima valoare impozabilă înregistrată în evidențele organului fiscal;

b) valoarea rezultată dintr-un raport de evaluare întocmit de un evaluator autorizat în conformitate cu standardele de evaluare a bunurilor aflate în vigoare la data evaluării

c) valoarea finală a lucrărilor de construcții, în cazul clădirilor noi, construite în cursul anului fiscal anterior;

d) valoarea clădirilor care rezultă din actul prin care se transferă dreptul de proprietate, în cazul clădirilor dobândite în cursul anului fiscal anterior;

e) în cazul clădirilor care sunt finanțate în baza unui contract de leasing financiar, valoarea rezultată dintr-un raport de evaluare întocmit de un evaluator autorizat în conformitate cu standardele de evaluare a bunurilor aflate în vigoare la data evaluării;

f) în cazul clădirilor pentru care se datorează taxa pe clădiri, valoarea înscrisă în contabilitatea proprietarului clădirii și comunicată concesionarului, locatarului, titularului dreptului de administrare sau de folosință, după caz.

Valoarea impozabilă a clădirii se actualizează o dată la 3 ani pe baza unui raport de evaluare a clădirii întocmit de un evaluator autorizat în conformitate cu standardele de evaluare a bunurilor aflate în vigoare la data evaluării, deus la organul fiscal local până la primul termen de plată din anul de referință. Aceste prevederi nu se

aplică în cazul clădirilor care aparțin persoanelor față de care a fost pronunțată o hotărâre definitivă de declanșare a procedurii falimentului.

În cazul în care proprietarul clădirii nu a actualizat valoarea impozabilă a clădirii în ultimii 3 ani anteriori anului de referință, cota impozitului/taxei pe clădiri este 5%.

6. Taxa pe clădiri

Pentru clădirile proprietate publică sau privată a statului ori a unităților administrativ - teritoriale, concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosință, după caz, oricăror entități, altele decât cele de drept public, se stabilește taxa pe clădiri, care se datorează de concesionari, locatari, titularii dreptului de administrare sau de folosință, după caz, în condiții similare impozitului pe clădiri. În cazul transmiterii ulterioare altor entități a dreptului de concesiune, închiriere, administrare sau folosință asupra clădirii, taxa se datorează de persoana care are relația contractuală cu persoana de drept public.

Pe perioada în care pentru o clădire se plătește taxa pe clădiri, nu se datorează impozitul pe clădiri.

Taxa pe clădiri se datorează pe perioada valabilității contractului prin care se constituie dreptul de concesiune, închiriere, administrare ori folosință. În cazul contractelor care prevăd perioade mai mici de un an, taxa se datorează proporțional cu intervalul de timp pentru care s-a transmis dreptul de concesiune, închiriere, administrare ori folosință.

Persoana care datorează taxa pe clădiri are obligația să depună o declarație la organul fiscal local în a cărui rază teritorială de competență se află clădirea, până la data de 25 a lunii următoare celei în care intră în vigoare contractul prin care se acordă dreptul de concesiune, închiriere, administrare ori folosință, la care anexează o copie a acestui contract.

În cazul unei situații care determină modificarea taxei pe clădiri datorate, persoana care datorează taxa pe clădiri are obligația să depună o declarație la organul fiscal local în a cărui rază teritorială de competență se află clădirea, până la data de 25 a lunii următoare celei în care s-a înregistrat situația respectivă.

7. Declararea, dobândirea, înstrăinarea și modificarea clădirilor

Impozitul pe clădiri este datorat pentru întregul an fiscal de persoana care are în proprietate clădirea la data de 31 decembrie a anului fiscal anterior.

În cazul dobândirii sau construirii unei clădiri în cursul anului, proprietarul acesteia are obligația să depună o declarație la organul fiscal local în a cărui rază teritorială de competență se află clădirea, în termen de 30 de zile de la data dobândirii și datorează impozit pe clădiri începând cu data de 1 ianuarie a anului următor.

Pentru clădirile nou - construite, data dobândirii clădirii se consideră după cum urmează:

a) pentru clădirile executate integral înainte de expirarea termenului prevăzut în autorizația de construire, data întocmirii procesului - verbal de recepție, dar nu mai târziu de 15 zile de la data terminării efective a lucrărilor;

b) pentru clădirile executate integral la termenul prevăzut în autorizația de construire, data din aceasta, cu obligativitatea întocmirii procesului - verbal de recepție în termenul prevăzut de lege;

c) pentru clădirile ale căror lucrări de construcții nu au fost finalizate la termenul prevăzut în autorizația de construire și pentru care nu s-a solicitat prelungirea valabilității autorizației, în condițiile legii, la data expirării acestui termen și numai pentru suprafața construită desfășurată care are elementele structurale de bază ale unei clădiri, în speță pereți și acoperiș. Procesul - verbal de recepție se întocmește la data expirării termenului prevăzut în autorizația de construire, consemnându-se stadiul lucrărilor, precum și suprafața construită desfășurată în raport cu care se stabilește impozitul pe clădiri.

Declararea clădirilor în vederea impunerii și înscrierea acestora în evidențe reprezintă o obligație legală a contribuabililor care dețin în proprietate aceste imobile, chiar dacă ele au fost executate fără autorizație de construire.

În cazul în care dreptul de proprietate asupra unei clădiri este transmis în cursul unui an fiscal, impozitul va fi datorat de persoana care deține dreptul de proprietate asupra clădirii la data de 31 decembrie a anului fiscal anterior anului în care se înstrăinează.

În cazul extinderii, îmbunătățirii, desființării parțiale sau al altor modificări aduse unei clădiri existente, inclusiv schimbarea integrală sau parțială a folosinței, care determină creșterea sau diminuarea valorii impozabile a clădirii cu mai mult de 25%, proprietarul are obligația să depună o nouă declarație de impunere la organul fiscal

local în a cărui rază teritorială de competență se află clădirea, în termen de 30 de zile de la data modificării respective, și datorează impozitul pe clădiri determinat în noile condiții începând cu data de 1 ianuarie a anului următor.

În cazul desființării unei clădiri, proprietarul are obligația să depună o nouă declarație de impunere la organul fiscal local în a cărui rază teritorială de competență se află clădirea, în termen de 30 de zile de la data demolării sau distrugerii și încetează să datoreze impozitul începând cu data de 1 ianuarie a anului următor, inclusiv în cazul clădirilor pentru care nu s-a eliberat autorizație de desființare.

Dacă încadrarea clădirii în funcție de rangul localității și zonă se modifică în cursul unui an sau în cursul anului intervine un eveniment care conduce la modificarea impozitului pe clădiri, impozitul se calculează conform noii situații începând cu data de 1 ianuarie a anului următor.

În cazul clădirilor la care se constată diferențe între suprafețele înscrise în actele de proprietate și situația reală rezultată din măsurătorile executate în condițiile Legii cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru determinarea sarcinii fiscale se au în vedere suprafețele care corespund situației reale, dovedite prin lucrări de cadastru. Datele rezultate din lucrările de cadastru se înscriu în evidențele fiscale, în registrul agricol, precum și în cartea funciară, iar impozitul se calculează conform noii situații începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care se înregistrează la organul fiscal local lucrarea de cadastru, ca anexă la declarația fiscală.

În cazul unei clădiri care face obiectul unui **contract de leasing financiar**, pe întreaga durată a acestuia se aplică următoarele reguli:

a) impozitul pe clădiri se datorează de locatar, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a fost încheiat contractul;

b) în cazul încetării contractului de leasing, impozitul pe clădiri se datorează de locator, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor încheierii procesului - verbal de predare a bunului sau a altor documente similare care atestă intrarea bunului în posesia locatorului ca urmare a rezilierii contractului de leasing;

c) atât locatorul, cât și locatarul au obligația depunerii declarației fiscale la organul fiscal local în a cărui rază de competență se află clădirea, în termen de 30 de zile de la data finalizării contractului de leasing sau a încheierii procesului - verbal de predare a bunului sau a altor documente similare care atestă intrarea bunului în posesia locatorului ca urmare a rezilierii contractului de leasing însoțită de o copie a acestor documente.

Declararea clădirilor în scop fiscal nu este condiționată de înregistrarea acestor imobile la oficiile de cadastru și publicitate imobiliară.

Depunerea declarațiilor fiscale reprezintă o obligație și în cazul persoanelor care beneficiază de scutiri sau reduceri de la plata impozitului sau a taxei pe clădiri. Pentru înstrăinarea dreptului de proprietate asupra clădirilor, contribuabilii trebuie să prezinte certificate de atestare fiscală prin care să se ateste achitarea tuturor obligațiilor fiscale locale datorate autorității administrației publice locale pe a cărei rază se află înregistrat fiscal bunul ce se înstrăinează, inclusiv sumele reprezentând amenzi existente în evidența organului fiscal. Atestarea achitării obligațiilor bugetare se face prin certificatul de atestare fiscală emis de compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale. Actele prin care se înstrăinează clădiri cu încălcarea prevederilor prezentului alineat sunt nule de drept.

8. Plata impozitului/taxei

Impozitul pe clădiri se plătește **anual, în două rate egale**, până la datele de 31 martie și 30 septembrie, inclusiv.

Pentru plata cu anticipație a impozitului pe clădiri, datorat pentru întregul an de către contribuabilii persoane fizice și juridice, până la data de 31 martie a anului respectiv, se acordă o bonificație de 10 %.

Impozitul anual pe clădiri, de până la 50 lei inclusiv se plătește integral până la primul termen de plată. În cazul în care contribuabilul deține în proprietate mai multe clădiri amplasate pe raza comunei Grivița, suma de 50 lei se referă la impozitul pe clădiri cumulat.

Pentru înstrăinarea dreptului de proprietate asupra clădirilor, proprietarii bunurilor ce se înstrăinează trebuie să prezinte certificate de atestare fiscală prin care să se ateste achitarea tuturor obligațiilor de plată datorate bugetului local. Pentru bunul ce se înstrăinează, proprietarul **bunului trebuie să achite impozitul datorat pentru anul în care se înstrăinează bunul**, cu excepția cazului în care pentru bunul ce se înstrăinează impozitul se

datorează de altă persoană decât proprietarul. Actele prin care se înstrăinează clădiri cu încălcarea acestor prevederi sunt nule de drept.

II. Impozitul și taxa pe teren

1. Reguli generale

Orice persoană care are în proprietate teren situat în România datorează pentru acesta un impozit anual, cu excepțiile prevăzute în legislație.

Impozitul/Taxa pe teren se stabilește luând în calcul suprafața terenului, rangul localității în care este amplasat terenul, zona și categoria de folosință a terenului.

Pentru terenurile proprietate publică sau privată a statului ori a unităților administrativ - teritoriale, concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosință, după caz, oricăror entități, altele decât cele de drept public, se stabilește taxa pe teren, care se datorează de concesionari, locatari, titulari ai dreptului de administrare sau de folosință, după caz, în condiții similare impozitului pe teren. În cazul transmiterii ulterioare altor entități a dreptului de concesiune, închiriere, administrare sau folosință asupra terenului, taxa se datorează de persoana care are relația contractuală cu persoana de drept public.

Pe perioada în care pentru un teren se plătește taxa pe teren, nu se datorează impozitul pe teren.

În cazul terenului care este deținut în comun de două sau mai multe persoane, fiecare proprietar datorează impozit pentru partea din teren aflată în proprietatea sa. În cazul în care nu se pot stabili părțile individuale ale proprietarilor în comun, fiecare proprietar în comun datorează o parte egală din impozitul pentru terenul respectiv.

2. Impozitul/taxa pe terenurile amplasate în intravilan.

În cazul unui teren amplasat în **intravilan**, înregistrat în registrul agricol la categoria de folosință **terenuri cu construcții**, impozitul/taxa pe teren se stabilește prin înmulțirea suprafeței terenului, exprimată în hectare, cu suma corespunzătoare prevăzută în următorul tabel:

Tabel 3

Zona în cadrul localității	Nivelurile impozitului/taxei pe ranguri de localități - lei/ha -		
	IV	V	V
	Grivița	Trestiana	Odaia Bursucani
A	1114,30	1114,30	-
B	-	-	709,10

În cazul unui teren amplasat în **intravilan**, înregistrat în registrul agricol la **altă categorie de folosință** decât cea de terenuri cu construcții, impozitul/taxa pe teren se stabilește prin înmulțirea suprafeței terenului, exprimată în hectare, cu suma corespunzătoare prevăzută în următorul tabel, iar acest rezultat se înmulțește cu coeficientul de corecție corespunzător prevăzut în Tabelul 5:

Tabel 4

Impozitul/Taxa pe terenurile amplasate în intravilan -orice altă categorie de folosință decât cea de terenuri cu construcții - - lei/ha -			
Art. 465 alin. (4)			
Nr. crt.	Categoria de folosință	Zona A	Zona B
1	Teren arabil	28,36	21,27
2	Pășune	21,27	19,25
3	Fâneață	21,27	19,25
4	Vie	46,60	35,45
5	Livadă	53,69	46,60
6	Pădure sau alt teren cu vegetație forestieră	28,36	21,27

7	Teren cu ape	15,20	13,17
8	Drumuri și căi ferate	0	0
9	Teren neproductiv	0	0

Suma stabilită conform alineatului precedent se înmulțește cu coeficientul de corecție corespunzător prevăzut în următorul tabel:

Tabel 5

Nr. crt.	Localitatea	Rangul localității	Coeficient de corecție
1	Grivița	IV	1,10
2	Trestiana	V	1,00
3	Odaia Bursucani	V	1,00

Ca excepție, în cazul contribuabililor persoane juridice, pentru terenul amplasat în intravilan, înregistrat în registrul agricol la altă categorie de folosință decât cea de terenuri cu construcții, impozitul pe teren se calculează conform grilei de teren amplasat în extravilan numai dacă îndeplinesc, cumulativ, următoarele condiții:

- a) au prevăzut în statut, ca obiect de activitate, agricultură;
- b) au înregistrate în evidența contabilă venituri și cheltuieli din desfășurarea obiectului de activitate prevăzut la lit. a).

2. Impozitul/taxa pe terenurile amplasate în extravilan

În cazul unui teren amplasat în **extravilan**, impozitul/taxa pe teren se stabilește prin înmulțirea suprafeței terenului, exprimată în hectare, cu suma corespunzătoare prevăzută în următorul tabel, înmulțită cu coeficientul de corecție corespunzător prevăzut în Tabelul 7:

Tabel 6

Nr. crt.	Categoria de folosință	Impozit (lei)
1	Teren cu construcții	31,40
2	Teren arabil	50,65
3	Pășune	28,36
4	Fâneață	28,36
5	Vie pe rod, alta decât cea prevăzută la nr. crt. 5.1	55,71
5.1.	Vie până la intrarea pe rod	0
6	Livadă pe rod, alta decât cea prevăzută la nr. crt. 6.1	56,73
6.1.	Livadă până la intrarea pe rod	0
7	Pădure sau alt teren cu vegetație forestieră, cu excepția celui prevăzut la nr. crt. 7.1	16,21
7.1.	Pădure în vârstă de până la 20 de ani și pădure cu rol de protecție	0
8	Teren cu apă, altul decât cel cu amenajări piscicole	6,08
8.1.	Teren cu amenajări piscicole	34,44
9	Drumuri și căi ferate	0
10	Teren neproductiv	0

Nr. crt.	Localitatea	Rangul localității	Coefficient de corecție
1	Grivița	IV	1,10
2	Trestiana	V	1,00
3	Odaia Bursucani	V	1,00

3. Taxa pe teren

Pentru terenurile proprietate publică sau privată a statului ori a unităților administrativ - teritoriale, concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosință, după caz, se stabilește taxa pe teren care reprezintă sarcina fiscală a concesionarilor, locatarilor, titularilor dreptului de administrare sau de folosință, în condiții similare impozitului pe teren.

Taxa pe teren se plătește proporțional cu perioada pentru care este constituit dreptul de concesionare, închiriere, administrare ori folosință.

Pe perioada în care pentru un teren se plătește taxa pe teren, nu se datorează impozitul pe teren.

Taxa pe teren se datorează pe perioada valabilității contractului prin care se constituie dreptul de concesiune, închiriere, administrare ori folosință. În cazul contractelor care prevăd perioade mai mici de un an, taxa se datorează proporțional cu intervalul de timp pentru care s-a transmis dreptul de concesiune, închiriere, administrare ori folosință.

Persoana care datorează taxa pe teren are obligația să depună o declarație la organul fiscal local în a cărui rază teritorială de competență se află terenul, până la data de 25 a lunii următoare celei în care intră în vigoare contractul prin care se acordă dreptul de concesiune, închiriere, administrare ori folosință, la care anexează o copie a acestui contract.

În cazul unei situații care determină modificarea taxei pe teren datorate, persoana care datorează taxa pe teren are obligația să depună o declarație la organul fiscal local în a cărui rază teritorială de competență se află terenul, până la data de 25 a lunii următoare celei în care s-a înregistrat situația respectivă.

4. Declararea și datorarea impozitului și a taxei pe teren

Impozitul pe teren este datorat pentru întregul an fiscal de persoana care are în proprietate terenul la data de 31 decembrie a anului fiscal anterior.

În cazul dobândirii unui teren în cursul anului, proprietarul acestuia are obligația să depună o nouă declarație de impunere la organul fiscal local în a cărui rază teritorială de competență se află terenul, în termen de 30 de zile de la data dobândirii, și datorează impozit pe teren începând cu data de 1 ianuarie a anului următor.

În cazul în care dreptul de proprietate asupra unui teren este transmis în cursul unui an fiscal, impozitul este datorat de persoana care deține dreptul de proprietate asupra terenului la data de 31 decembrie a anului fiscal anterior anului în care se înstrăinează.

Dacă încadrarea terenului în funcție de rangul localității și zonă se modifică în cursul unui an sau în cursul anului intervine un eveniment care conduce la modificarea impozitului pe teren, impozitul se calculează conform noii situații începând cu data de 1 ianuarie a anului următor.

În cazul modificării categoriei de folosință a terenului, proprietarul acestuia are obligația să depună o nouă declarație de impunere la organul fiscal local în a cărui rază teritorială de competență se află terenul, în termen de 30 de zile de la data modificării folosinței, și datorează impozitul pe teren conform noii situații începând cu data de 1 ianuarie a anului următor.

În cazul terenurilor la care se constată diferențe între suprafețele înscrise în actele de proprietate și situația reală rezultată din măsurătorile executate în condițiile Legii nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru determinarea sarcinii fiscale se au în vedere suprafețele care corespund situației reale, dovedite prin lucrări de cadastru. Datele rezultate din lucrările de cadastru se înscriu în evidențele fiscale, în registrul agricol, precum și în cartea funciară, iar impozitul se calculează conform noii situații începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care se înregistrează la organul fiscal local lucrarea respectivă, ca anexă la declarația fiscală.

În cazul unui teren care face obiectul unui contract de leasing financiar, pe întreaga durată a acestuia se aplică următoarele reguli:

a) impozitul pe teren se datorează de locatar, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a fost încheiat contractul;

b) în cazul în care contractul de leasing financiar încetează altfel decât prin ajungerea la scadență, impozitul pe teren se datorează de locatar, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care terenul a fost predat locatorului prin încheierea procesului - verbal de predare - primire a bunului sau a altor documente similare care atestă intrarea bunului în posesia locatorului ca urmare a rezilierii contractului de leasing;

c) atât locatorul, cât și locatarul au obligația depunerii declarației fiscale la organul fiscal local în a cărui rază de competență se află terenul, în termen de 30 de zile de la data finalizării contractului de leasing sau a încheierii procesului - verbal de predare a bunului sau a altor documente similare care atestă intrarea bunului în posesia locatorului ca urmare a rezilierii contractului de leasing însoțită de o copie a acestor documente.

5. Plata impozitului și a taxei pe teren

Impozitul pe teren se plătește anual, în două rate egale, până la datele de 31 martie și 30 septembrie inclusiv.

Pentru plata cu anticipație a impozitului pe teren, datorat pentru întregul an de către contribuabilii persoane fizice și juridice, până la data de 31 martie a anului respectiv, se acordă o bonificație de 10 %.

Impozitul pe teren, datorat aceluiași buget local de către contribuabili, persoane fizice și juridice, de până la 50 lei inclusiv, se plătește integral până la primul termen de plată.

În cazul în care contribuabilul deține în proprietate mai multe terenuri amplasate pe raza comunei Grivița, prevederile anterioare se referă la impozitul pe teren cumulat.

Pentru înstrăinarea dreptului de proprietate asupra terenurilor, proprietarii bunurilor ce se înstrăinează trebuie să prezinte certificate de atestare fiscală prin care să se ateste achitarea tuturor obligațiilor de plată datorate bugetului local. Pentru bunul ce se înstrăinează, proprietarul **bunului trebuie să achite impozitul datorat pentru anul în care se înstrăinează bunul**, cu excepția cazului în care pentru bunul ce se înstrăinează impozitul se datorează de altă persoană decât proprietarul. Actele prin care se înstrăinează terenuri cu încălcarea acestor prevederi sunt nule de drept.

III. Impozitul pe mijloacele de transport

1. Reguli generale

Orice persoană care are în proprietate un mijloc de transport care trebuie înmatriculat/înregistrat în România datorează un impozit anual pentru mijlocul de transport, cu excepțiile prevăzute în legislație.

Impozitul pe mijloacele de transport, se datorează pe perioada cât mijlocul de transport este înmatriculat sau înregistrat în România.

Impozitul pe mijloacele de transport se plătește la bugetul local al unității administrativ - teritoriale unde persoana își are domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz.

În cazul unui mijloc de transport care face obiectul unui contract de leasing financiar, pe întreaga durată a acestuia, impozitul pe mijlocul de transport se datorează de locatar.

Impozitul pe mijloacele de transport se calculează în funcție de tipul mijlocului de transport.

2. Calculul impozitului

În cazul oricăruia dintre autovehiculele prevăzute de art. 470 alin. (2) din Legea nr. 227/2015, privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, impozitul pe mijlocul de transport se calculează în funcție de capacitatea cilindrică a acestuia, conform prevederilor cuprinse în respectivul articol.

În cazul vehiculelor înregistrate, impozitul se calculează conform tabelului nr. 8:

Tabel 8

Art. 470 alin. (2)		
Nr. Crt.	Mijloace de transport cu tracțiune mecanică	
	I. Vehicule înmatriculate	(lei/200 cm³ sau fracțiune din aceasta)
1	Motociclete, tricicluri, cvadricluri și autoturisme cu capacitatea cilindrică de până la 1.600 cm ³ , inclusiv	8,10

2	Motociclete, tricicluri și cvadricicluri cu capacitatea cilindrică de peste 1.600 cm ³	9,12
3	Autoturisme cu capacitatea cilindrică între 1601 cmc și 2000 cmc inclusiv	18,23
4	Autoturisme cu capacitatea cilindrică între 2001 cmc și 2600 cmc inclusiv	72,94
5	Autoturisme cu capacitatea cilindrică între 2601 cmc și 3000 cmc inclusiv	145,87
6	Autoturisme cu capacitatea cilindrică de peste 3.001 cmc	293,77
7	Autobuze, autocare, microbuze	24,31
8	Alte vehicule cu tracțiune mecanică cu masa totală maximă autorizată de până la 12 tone, inclusiv	30,39
9	Tractoare înmatriculate	18,23
II. Vehicule înregistrate		
1	Vehicule cu capacitate cilindrică:	lei/200 cmc ³
1.1	Vehicule înregistrate cu capacitate cilindrică < 4.800 cmc	4,05
1.2	Vehicule înregistrate cu capacitate cilindrică > 4.800 cmc	6,08
2	Vehicule fără capacitate cilindrică evidențiată	151,95 lei/an

În cazul mijloacelor de transport hibride, impozitul se reduce cu 100%.

În cazul unui ataș, impozitul pe mijlocul de transport este de 50% din taxa pentru motocicletele, motoretele și scuterele respective.

În cazul unui **autovehicul de transport de marfă cu masa totală autorizată egală sau mai mare de 12 tone**, impozitul pe mijloacele de transport este egal cu suma corespunzătoare prevăzută de art. 470 alin. (5) din Legea nr. 227/2015, privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

În cazul unei **combinații de autovehicule**, un autovehicul articulat sau tren rutier, de transport de marfă cu masa totală maximă autorizată egală sau mai mare de 12 tone, impozitul pe mijloacele de transport este egal cu suma corespunzătoare prevăzută de art. 470 alin. (6) din Legea nr. 227/2015, privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

În cazul unei **remorci, al unei semiremorci sau rulote** care nu face parte dintr-o combinație de autovehicule, impozitul pe mijloacele de transport este egal cu suma corespunzătoare prevăzută de art. 470 alin. (7) din Legea nr. 227/2015, privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Tabel 9

Masa totală maximă autorizată	Impozit -lei-
a. Până la 1 tonă, inclusiv	9,12
b. Peste 1 tonă, dar nu mai mult de 3 tone	34,44
c. Peste 3 tone, dar nu mai mult de 5 tone	52,68
d. Peste 5 tone	64,83

În cazul **mijloacelor de transport pe apă**, impozitul pe mijlocul de transport este egal cu suma prevăzută de art. 470 alin. (8) din Legea nr. 227/2015, privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Tabel 10

Mijlocul de transport pe apă	Impozit - lei/an -
1. Luntre, bărci fără motor, folosite pentru pescuit și uz personal	21,27
2. Bărci fără motor, folosite în alte scopuri	56,73
3. Bărci cu motor	212,73
4. Nave de sport și agrement	Între 0 și 1.133,55
5. Scutere de apă	212,73

6. Remorchere și împingătoare:	X
a) până la 500 CP, inclusiv	566,27
b) peste 500 CP și până la 2000 CP, inclusiv	920,82
c) peste 2000 CP și până la 4000 CP, inclusiv	1416,17
d) peste 4000 CP	2266,08
7. Vapoare - pentru fiecare 1000 tdw sau fracțiune din acesta	184,37
8. Ceamuri, șlepuri și barje fluviale:	X
a) cu capacitatea de încărcare până la 1500 de tone, inclusiv	184,37
b) cu capacitatea de încărcare de peste 1500 de tone și până la 3000 de tone, inclusiv	283,64
c) cu capacitatea de încărcare de peste 3000 de tone	496,37

3. Declararea și datorarea impozitului pe mijloacele de transport

Impozitul pe mijlocul de transport este datorat pentru întregul an fiscal de persoana care deține dreptul de proprietate asupra unui mijloc de transport înmatriculat sau înregistrat în România la data de 31 decembrie a anului fiscal anterior.

În cazul dobândirii unui mijloc de transport, proprietarul acestuia are obligația să depună o declarație la organul fiscal local în a cărui rază teritorială de competență are domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz, în termen de 30 de zile de la data dobândirii și datorează impozit pe mijloacele de transport începând cu data de 1 ianuarie a anului următor înmatriculării sau înregistrării mijlocului de transport.

În cazul în care mijlocul de transport este dobândit în alt stat decât România, proprietarul acestuia are obligația să depună o declarație la organul fiscal local în a cărui rază teritorială de competență are domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz, și datorează impozit pe mijloacele de transport începând cu data de 1 ianuarie a anului următor înmatriculării sau înregistrării acestuia în România.

În cazul radierii din circulație a unui mijloc de transport, proprietarul are obligația să depună o declarație la organul fiscal în a cărui rază teritorială de competență își are domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz, în termen de 30 de zile de la data radierii, și încetează să datoreze impozitul începând cu data de 1 ianuarie a anului următor.

În cazul oricărei situații care conduce la modificarea impozitului pe mijloacele de transport, inclusiv schimbarea domiciliului, sediului sau punctului de lucru, contribuabilul are obligația depunerii declarației fiscale cu privire la mijlocul de transport la organul fiscal local pe a cărei rază teritorială își are domiciliul/sediul/punctul de lucru, în termen de 30 de zile, inclusiv, de la modificarea survenită, și datorează impozitul pe mijloacele de transport stabilit în noile condiții începând cu data de 1 ianuarie a anului următor.

În cazul unui mijloc de transport care face obiectul unui contract de leasing financiar, pe întreaga durată a acestuia se aplică următoarele reguli:

a) impozitul pe mijloacele de transport se datorează de locatar începând cu data de 1 ianuarie a anului următor încheierii contractului de leasing financiar, până la sfârșitul anului în cursul căruia încetează contractul de leasing financiar;

b) locatarul are obligația depunerii declarației fiscale la organul fiscal local în a cărui rază de competență se înregistrează mijlocul de transport, în termen de 30 de zile de la data procesului - verbal de predare - primire a bunului sau a altor documente similare care atestă intrarea bunului în posesia locatarului, însoțită de o copie a acestor documente;

c) la încetarea contractului de leasing, atât locatarul, cât și locatorul au obligația depunerii declarației fiscale la consiliul local competent, în termen de 30 de zile de la data încheierii procesului - verbal de predare - primire a bunului sau a altor documente similare care atestă intrarea bunului în posesia locatorului, însoțită de o copie a acestor documente.

Depunerea declarațiilor fiscale reprezintă o obligație și în cazul persoanelor care beneficiază de scutiri sau reduceri de la plata impozitului pe mijloacele de transport.

4. Plata impozitului

Impozitul pe mijlocul de transport se plătește anual, în două rate egale, până la datele de 31 martie și 30 septembrie inclusiv.

Pentru plata cu anticipație a impozitului pe mijloacele de transport datorat pentru întregul an de către contribuabilii persoane fizice și juridice, până la data de 31 martie a anului respectiv, se acordă o bonificație de 10%.

Pentru înstrăinarea dreptului de proprietate asupra mijloacelor de transport, proprietarii bunurilor ce se înstrăinează trebuie să prezinte certificate de atestare fiscală prin care să se ateste achitarea tuturor obligațiilor de plată datorate bugetului local. Pentru bunul ce se înstrăinează, proprietarul **bunului trebuie să achite impozitul datorat pentru anul în care se înstrăinează bunul**, cu excepția cazului în care pentru bunul ce se înstrăinează impozitul se datorează de altă persoană decât proprietarul. Actele prin care se înstrăinează mijloace de transport cu încălcarea acestor prevederi sunt nule de drept.

Impozitul anual pe mijlocul de transport, datorat aceluiași buget local de către contribuabili, persoane fizice și juridice, de până la 50 lei inclusiv, se plătește integral până la primul termen de plată. În cazul în care contribuabilul deține în proprietate mai multe mijloace de transport, pentru care impozitul este datorat bugetului local al aceleiași unități administrativ - teritoriale, suma de 50 lei se referă la impozitul pe mijlocul de transport cumulat al acestora.

IV. Taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor și a autorizațiilor

1. Reguli generale

Orice persoană care trebuie să obțină un certificat, aviz sau altă autorizație prevăzută în prezentul capitol trebuie să plătească taxa menționată în acest capitol la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale înainte de a i se elibera certificatul, avizul sau autorizația necesară.

2. Taxa pentru eliberarea certificatelor de urbanism, a autorizațiilor de construire și a altor avize asemănătoare.

Tabel 11

Art. 474 alin. (2) Taxa pentru eliberarea certificatului de urbanism	- lei -
Suprafața pentru care se obține certificatul de urbanism:	
a) până la 150 m ² , inclusiv	3,04
b) între 151 și 250 m ² , inclusiv	4,05
c) între 251 și 500 m ² , inclusiv	5,06
d) între 501 și 750 m ² , inclusiv	6,08
e) între 751 și 1000 m ² , inclusiv	7,09
f) peste 1000 m ²	7,09 + 0,01 lei/m ² , pentru fiecare m ² care depășește 1000 m ²
Art. 474 alin. (3) Taxa pentru prelungirea certificatului de urbanism	30 % din cuantumul taxei pentru eliberarea certificatului de urbanism
Art. 474 alin. (4) Taxa pentru avizarea certificatului de urbanism de către comisia de urbanism și amenajarea teritoriului, de către primari sau de structurile de specialitate din cadrul consiliului județean	15,20
Art. 474 alin. (5) Taxa pentru eliberarea autorizației de construire pentru o clădire rezidențială sau clădire anexă	0,5% din valoarea autorizată a lucrărilor de construcții

Art. 474 alin. (6) Taxa pentru eliberarea autorizației de construire pentru alte construcții decât cele menționate la alin. (5)	1% din valoarea autorizată a lucrărilor de construcții, inclusiv valoarea instalațiilor aferente
Art. 474 alin. (8) Taxa pentru prelungirea unei autorizații de construire	30 % din cuantumul taxei pentru eliberarea certificatului sau autorizației inițiale
Art. 474 alin. (9) Taxa pentru eliberarea autorizației de desființare totală sau parțială a unei construcții	0,1% din valoarea impozabilă stabilită pentru determinarea impozitului pe clădiri, aferentă părții desființate
Art. 474 alin. (10) Taxa pentru eliberarea autorizației de foraje sau excavări necesare lucrărilor de cercetare și prospectare a terenurilor în etapa efectuării studiilor geotehnice și a studiilor privind ridicările topografice, sondele de gaze, petrol și alte excavări	15,20 lei - pentru fiecare m ² afectat
Art. 474 alin. (12) Taxa pentru eliberarea autorizației necesare pentru lucrările de organizare de șantier în vederea realizării unei construcții, care nu sunt incluse în altă autorizație de construire	3% din valoarea autorizată a lucrărilor de organizare de șantier
Art. 474 alin. (13) Taxa pentru eliberarea autorizației de amenajare de tabere, de corturi, căsuțe sau rulote ori campinguri	2% din valoarea autorizată a lucrărilor de construcție
Art. 474 alin. (14) Taxa pentru autorizarea amplasării de chioșcuri, containere, tonete, cabine, spații de expunere, corpuri și panouri de afișaj, firme și reclame situate pe căile și în spațiile publice	8,10 lei, pentru fiecare m ² de suprafață ocupată de construcție
Art. 474 alin. (15) Taxa pentru eliberarea unei autorizații privind lucrările de racorduri și bransamente la rețele publice de apă, canalizare, gaze, termice, energie electrică, telefonie și televiziune prin cablu	13,17 lei, pentru fiecare racord
Art. 474 alin. (16) Taxa pentru eliberarea certificatului de nomenclatură stradală și adresă	9,12 lei

3. Taxa pentru eliberarea autorizațiilor pentru desfășurarea unor activități

Tabel 12

Denumirea taxei	Suma/lei
Art. 475 alin. (1) Taxa pentru eliberarea autorizațiilor sanitare de funcționare	20,26 lei
Art. 475 alin. (2) Taxa pentru eliberarea atestatului de producător	30,39 lei
Art. 475 alin. (2) Taxa pentru eliberarea carnetului de comercializare a produselor din sectorul agricol	50,65 lei/carnet
Art. 475 alin. (3) Taxa pentru eliberarea/vizarea anuală a autorizației privind desfășurarea activității de alimentație publică (persoanele a căror activitate se încadrează în grupele 561 - Restaurante, 563 - Baruri și alte activități de servire a băuturilor și 932 - Alte activități recreative și distractive potrivit Clasificării activităților din economia națională - CAEN	
- pentru o suprafață de până la 500 m ² , inclusiv	202,60 lei
- pentru o suprafață mai mare de 500 m ²	2000 lei

Art. 486 alin. (1)

Taxa pentru eliberarea/vizarea anuală a autorizației/acordului pentru desfășurarea unor activități economice, altele decât cele prevăzute la art. 475 alin. (3)

202,60 lei

V. Taxa pentru folosirea mijloacelor de reclamă și publicitate**1. Taxa pentru serviciile de reclamă și publicitate**

Orice persoană, care beneficiază de servicii de reclamă și publicitate în baza unui contract sau a unui alt fel de înțelegere încheiată cu altă persoană, datorează plata taxei prevăzute în prezentul articol, cu excepția serviciilor de reclamă și publicitate realizate prin mijloacele de informare în masă scrise și audiovizuale.

Publicitatea realizată prin mijloace de informare în masă scrise și audiovizuale, în sensul prezentului articol, corespunde activităților agenților de publicitate potrivit Clasificării activităților din economia națională - CAEN, cu modificările ulterioare, respectiv publicitatea realizată prin ziare și alte tipărituri, precum și prin radio, televiziune și Internet.

Taxa pentru servicii de reclamă și publicitate, se plătește la bugetul local al unității administrativ-teritoriale în raza căreia persoana prestează serviciile de reclamă și publicitate.

Taxa pentru servicii de reclamă și publicitate se calculează prin aplicarea cotei de 3% la valoarea serviciilor de reclamă și publicitate.

Valoarea serviciilor de reclamă și publicitate cuprinde orice plată obținută sau care urmează a fi obținută pentru serviciile de reclamă și publicitate, cu excepția taxei pe valoarea adăugată.

Taxa pentru servicii de reclamă și publicitate se varsă la bugetul local, lunar, până la data de 10 a lunii următoare celei în care a intrat în vigoare contractul de prestări de servicii de reclamă și publicitate.

2. Taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate

Orice persoană care utilizează un panou, afișaj sau o structură de afișaj pentru reclamă și publicitate, cu excepția celei care intră sub incidența art. 477, pe raza comunei Grivița, datorează plata taxei anuale pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate către bugetul local al comunei.

Valoarea taxei pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate se calculează anual, prin înmulțirea numărului de metri pătrați sau a fracțiunii de metru pătrat a suprafeței afișajului pentru reclamă sau publicitate, astfel:

a) în cazul unui afișaj situat în locul în care persoana derulează o activitate economică, suma este de **32,42 lei**;

b) în cazul oricărui alt panou, afișaj sau structură de afișaj pentru reclamă și publicitate, suma este de **23,30 lei**.

Taxa pentru afișajul în scop de reclamă și publicitate se plătește anual, în două rate egale, până la datele de 31 martie și 30 septembrie inclusiv. Taxa pentru afișajul în scop de reclamă și publicitate, datorată aceluiași buget local de către contribuabili, persoane fizice și juridice, de până la 50 lei inclusiv, se plătește integral până la primul termen de plată.

Persoanele care datorează taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate sunt obligate să depună o declarație la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale în termen de 30 de zile de la data amplasării structurii de afișaj.

VI. Impozitul pe spectacole**1. Reguli generale**

Orice persoană care organizează o manifestare artistică, o competiție sportivă sau altă activitate distractivă pe teritoriul comunei Grivița are obligația de a plăti impozitul pe spectacole.

2. Calculul impozitului

Impozitul pe spectacole se calculează prin aplicarea cotei de impozit la suma încasată din vânzarea biletelor de intrare și a abonamentelor, dupăcum urmează:

a) **2%**, pentru spectacolul de teatru, balet, operă, operetă, concert filarmonic sau altă manifestare muzicală, prezentarea unui film la cinematograful, un spectacol de circ sau orice competiție sportivă internă sau internațională;

b) **5%** în cazul oricărei altei manifestări artistice decât cele enumerate la lit. a).

Suma primită din vânzarea biletelor de intrare sau a abonamentelor nu cuprinde sumele plătite de organizatorul spectacolului în scopuri caritabile, conform contractului scris intrat în vigoare înaintea vânzării biletelor de intrare sau a abonamentelor.

Persoanele care datorează impozitul pe spectacole au obligația de:

- a) a înregistra biletele de intrare și/sau abonamentele la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale care își exercită autoritatea asupra locului unde are loc spectacolul;
- b) a anunța tarifele pentru spectacol în locul unde este programat să aibă loc spectacolul, precum și în orice alt loc în care se vând bilete de intrare și/sau abonamente;
- c) a preciza tarifele pe biletele de intrare și/sau abonamente și de a nu încasa sume care depășesc tarifele precizate pe biletele de intrare și/sau abonamente;
- d) a emite un bilet de intrare și/sau abonament pentru toate sumele primite de la spectatori;
- e) a asigura, la cererea compartimentului de specialitate al autorității administrației publice locale, documentele justificative privind calculul și plata impozitului pe spectacole;
- f) a se conforma oricăror altor cerințe privind tipărirea, înregistrarea, avizarea, evidența și inventarul biletelor de intrare și a abonamentelor, care sunt precizate în normele elaborate în comun de Ministerul Finanțelor Publice și Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, contrasemnate de Ministerul Culturii și Ministerul Tineretului și Sportului.

3. Plata impozitului

Impozitul pe spectacole se plătește lunar până la data de 10, inclusiv, a lunii următoare celei în care a avut loc spectacolul.

Orice persoană care datorează impozitul pe spectacole are obligația de a depune o declarație la compartimentul de specialitate al primăriei comunei Grivița, până la data stabilită pentru fiecare plată a impozitului pe spectacole.

Persoanele care datorează impozitul pe spectacole răspund pentru calculul corect al impozitului, depunerea la timp a declarației și plata la timp a impozitului.

VII. Alte taxe locale

1. Taxa pentru utilizarea temporară a locurilor publice

Tabel 13

Art. 486	Denumirea taxei	Taxa, în lei
	Taxă pentru utilizarea temporară a locurilor publice - activități economice diverse	3,04 lei/mp/zi
	Taxa pentru utilizarea temporară a locurilor publice pe perioada desfășurării bălciurilor	5,06 lei/mp/zi
	Taxa pentru deținerea sau utilizarea echipamentelor și utilajelor destinate obținerii de venituri care folosesc infrastructura publică locală	20,26 lei/zi
	Taxa pentru ocuparea temporară a locurilor publice cu panouri publicitare fixe și mobile, casete publicitare, bannere, standuri de prezentare și altele asemenea	1,52 lei/mp/zi

2. Taxă pentru deținerea sau utilizarea echipamentelor și utilajelor care folosesc infrastructura publică locală.

Tabel 14

Art. 486	Denumire taxei	Taxa, în lei
	Taxă pentru deținere mijloacelor de transport cu tracțiune animală (cabaline, bovine):	

- atelaj compus dintr-un animal	10,13 lei/an
- atelaj compus din două animale	15,20 lei/an

Taxa instituită este anuală, se calculează pentru fiecare echipament deținut sau utilizat de contribuabili și se achită până la data de 31 martie a anului de referință. Persoanele care dețin sau folosesc mijloace de transport cu tracțiune animală au obligația de a declara aceste mijloace la compartimentul de specialitate până la data de 31 ianuarie.

3. Taxa de salubritate

Pentru fiecare gospodărie (casă de locuit și teren aferent) se instituie taxa de salubritate în valoare de:

- pentru gospodăriile cu o persoană: 25 lei/an;
- pentru gospodăriile cu mai mult de 2 persoane: 50 lei/an;
- pentru persoanele juridice: 20 lei/lună.

Taxa instituită se achită integral până la data de 31 martie.

4. Taxă specială de salubritate, pentru anul 2019, în cuantum de 3,10 lei/persoană/lună (TVA inclus).

5. Taxă pentru închirierea Căminului cultural

Taxa pentru închirierea Căminului cultural în vederea organizării de nunți, botezuri, baluri, discoteci este de **500 lei/zi** și se achită anterior evenimentului organizat în momentul încheierii contractului de închiriere.

Taxă pentru închirierea Căminului cultural în vederea organizării de alte activități decât cele menționate anterior este de **300 lei/zi**.

Taxă pentru închirierea Căminului cultural în vederea organizării de pomeniri este de **150 lei/zi**.

IX. TAXE SPECIALE

1. Reguli generale

În sensul Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale și a prezentei hotărâri, taxele speciale sunt instituite de Consiliul local pentru funcționarea unor servicii publice create în interesul persoanelor fizice și juridice, care se folosesc de serviciile publice pentru care s-au instituit taxele speciale.

Taxele speciale se instituie de către consiliul local în următoarele condiții:

- taxele speciale se încasează numai de la persoanele fizice și juridice care beneficiază de serviciile oferite;
- cuantumul taxelor speciale se stabilește anual, prin hotărâre a consiliului local;
- veniturile realizate din taxele speciale se utilizează integral pentru acoperirea cheltuielilor legate de întreținerea și funcționare a serviciilor pentru care s-au instituit taxele speciale;
- cuantumul taxelor speciale trebuie să acopere cel puțin cheltuielile curente de întreținere și funcționare a serviciilor;
- taxele speciale constituie venituri cu destinație specială ale bugetului local, se încasează într-un cont distinct, deschis în afara bugetului local, fiind utilizate în scopurile pentru care au fost instituite, iar contul de execuție al acestora se aprobă de autoritățile deliberative;
- sumele din taxele speciale rămase neutilizate la finele anului se reportează în anul următor cu aceeași destinație, o dată cu încheierea exercițiului bugetar.

Tabel 15

Denumirea taxei	Taxa, în lei
Taxa înregistrare vehicule care nu se supun înmatriculării	20,26 lei
Taxa pentru eliberarea plăcuțelor de înregistrare pentru vehiculele care nu se supun înmatriculării, cu excepția mopederelor	50,65 lei
Taxa pentru eliberarea plăcuțelor de înregistrare pentru mopede	40,52 lei
Taxa pentru eliberarea certificatului de înregistrare pentru vehiculele care nu se supun înmatriculării	30,39 lei

Taxă înregistrare vehicule cu tracțiune animală	10,13 lei
Taxă eliberare fotocopie documente arhivistice (Autorizații de Construire - documentație anexă, Hotărâri ale Consiliului Local - documentație anexă, Decizii, Dispoziții emise de Primarul Comunei, Petiții, Roluri Agricole, Roluri Financiare)	3,04 lei/pag.
Taxa pentru eliberarea certificatului/extrasului multilingv de naștere/căsătorie/deces pierdut/distruș/deteriorat/înnoire	10,13
Taxa pentru completarea/ eliberarea Anexei nr. 24	10,13
Taxa pentru întocmire livret de familie la cerere	10,13
Taxa pentru schimbarea numelui pe cale administrativă	10,13
Taxa pentru completare/eliberare adeverință de componența familiei	10,13
Taxa pentru instrumentare dosar rectificare act naștere/căsătorie/deces	10,13
Taxa privind desfacerea căsătoriei prin divorț cu acordul soților	506,50
Taxă specială de comunicare la cererea terțelor persoane fizice/juridice a situației privind patrimoniul și/sau obligațiile de plată ale contribuabililor înregistrați în evidențele fiscale (nu se datorează de instituțiile publice)	10,13
Taxă înregistrare contracte de arendă (pentru fiecare contract) – se achită de arendași	5,06
Taxă pentru efectuarea de xerocopii diverse (pentru fiecare pagină)	0,5
Taxă eliberare plan parcelar	20,26
Taxă întocmire plan de situație teren (intravilan, extravilan)	5,06
Taxă remăsurare și verificare teren extravilan (la cerere)	23,32
Taxă remăsurare și verificare teren intravilan (la cerere)	15,20
Taxă parcelare teren	5,06
Taxă eliberare certificat fiscal	6,08
Taxă instrumentare dosar Legea 17/2014	30
Taxă pentru valorificarea lutului, nisipului, pământului	10 lei/mc

Taxele speciale se achită anticipat prestării serviciului, respectiv eliberării documentului, la casieria compartimentelor de specialitate. Dovada achitării taxei se va depune odată cu cererea.

X. SANCTIUNI – PERSOANE FIZICE ȘI JURIDICE

Tabel 16

Limitele minime și maxime ale amenzilor în cazul persoanelor fizice	
Art. 493 alin. (3)	Depunerea peste termen a declarațiilor de impunere prevăzute la art. 461 alin. (2), (6), (7), alin. (10) lit. c), alin. (12) și (13), art. 466 alin. (2), (5), alin. (7) lit. c), alin. (9) și (10), art. 471 alin. (2), (4), (5) și alin. (6) lit. b) și c), art. 474 alin. (7) lit. c), alin. (11), art. 478 alin. (5) și art. 483 alin. (2) se sancționează cu amendă de la 70,91 lei la 282,63 lei
Art. 493 alin. (3)	Nedepunerea declarațiilor de impunere prevăzute la art. 461 alin. (2), (6), (7), alin. (10) lit. c), alin. (12) și (13), art. 466 alin. (2), (5) și alin. (7) lit. c), alin. (9) și (10), art. 471 alin. (2), (4), (5) și alin. (6) lit. b) și c), art. 474 alin. (7) lit. c), alin. (11), art. 478 alin. (5) și art. 483 alin. (2) se sancționează cu amendă de la 282,63 lei la 705,05 lei
Art. 493 alin. (4)	Încălcarea normelor tehnice privind tipărirea, înregistrarea, vânzarea, evidența și gestionarea, după caz, a abonamentelor și a biletelor de intrare la spectacole constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 329,22 lei la 1.598,51 lei

Art. 493 alin. (4¹)	Necomunicarea informațiilor și a documentelor de natura celor prevăzute la art. 494 alin. (12) în termen de cel mult 15 zile lucrătoare de la data primirii solicitării constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 506,50 la 2.532,50 lei.
Limitele minime și maxime ale amenzilor în cazul persoanelor juridice	
Art. 493 alin. (5)	Depunerea peste termen a declarațiilor de impunere prevăzute la art. 461 alin. (2), (6), (7), alin. (10) lit. c), alin. (12) și (13), art. 466 alin. (2), (5), alin. (7) lit. c), alin. (9) și (10), art. 471 alin. (2), (4), (5) și alin. (6) lit. b) și c), art. 474 alin. (7) lit. c), alin. (11), art. 478 alin. (5) și art. 483 alin. (2) se sancționează cu amendă de la 212,73 lei la 847,88 lei
	Nedepunerea declarațiilor de impunere prevăzute la art. 461 alin. (2), (6), (7), alin. (10) lit. c), alin. (12) și (13), art. 466 alin. (2), (5) și alin. (7) lit. c), alin. (9) și (10), art. 471 alin. (2), (4), (5) și alin. (6) lit. b) și c), art. 474 alin. (7) lit. c), alin. (11), art. 478 alin. (5) și art. 483 alin. (2) se sancționează cu amendă de la 847,88 lei la 2115,14 lei
	Încălcarea normelor tehnice privind tipărirea, înregistrarea, vânzarea, evidența și gestionarea, după caz, a abonamentelor și a biletelor de intrare la spectacole constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 987,67 lei la 7834,54 lei

Conform art. 493 alin (8) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, contravențiilor prevăzute în prezentul articol li se aplică dispozițiile O.G. nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificările și completările ulterioare, inclusiv posibilitatea achitării pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, a jumătate din minimul amenzii.

XI. Majorările de întârziere

Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor fiscale principale datorate bugetelor locale, se datorează după acest termen majorări de întârziere.

Nivelul majorării de întârziere este de 1% din quantumul obligațiilor fiscale principale neachitate în termen, calculată pentru fiecare lună sau fracțiune de lună, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

REGULAMENT
de acordare a facilităților fiscale la plata impozitelor și taxelor locale
pentru persoanele fizice și juridice

Capitolul I - Dispoziții generale

Art. 1. - În sensul prezentului Regulament, prin următorii termeni se înțelege:

- **facilitate fiscală** – scutire, reducere, amânare sau eșalonare la plata de impozite și taxe sau dobânzi și penalități de întârziere, pentru categoriile de persoane beneficiare;
- **categorie de persoană beneficiară** – categorie de persoană prevăzută de lege, căreia i se poate acorda sau i se acordă o facilitate fiscală;
- **contribuabil** – persoană fizică sau persoană juridică care datorează un impozit și/sau o taxă;
- **creanță fiscală** - dreptul de a percepe impozite, taxe, contribuții și alte sume datorate bugetului general consolidat;
- **accesoriile creanțelor fiscale** – majorări de întârziere pentru neplata în termenele legale a creanțelor fiscale;

Capitolul II - Tipuri de facilități fiscale și categorii de contribuabili ce beneficiază sau vor beneficia de aceste facilități

Art. 2. – Nu se datorează **impozit/taxa pe clădiri pentru:**

- 1) clădirile aflate în proprietatea publică sau privată a statului sau a unităților administrativ - teritoriale, cu excepția încăperilor folosite pentru activități economice sau agrement, altele decât cele desfășurate în relație cu persoane juridice de drept public;
- 2) clădirile aflate în domeniul privat al statului concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosință, după caz, instituțiilor publice cu finanțare de la bugetul de stat, utilizate pentru activitatea proprie a acestora;
- 3) clădirile aflate în proprietatea fundațiilor înființate prin testament constituite, conform legii, cu scopul de a întreține, dezvolta și ajuta instituții de cultură națională, precum și de a susține acțiuni cu caracter umanitar, social și cultural;
- 4) clădirile care, prin destinație, constituie lăcașuri de cult, aparținând cultelor religioase recunoscute oficial, asociațiilor religioase și componentelor locale ale acestora, precum și casele parohiale, cu excepția încăperilor folosite pentru activități economice;
- 5) clădirile funerare din cimitire și crematorii;
- 6) clădirile utilizate de unitățile și instituțiile de învățământ de stat, confesional sau particular, autorizate să funcționeze provizoriu ori acreditate, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice care generează alte venituri decât cele din taxele de școlarizare, servirea meselor pentru preșcolari, elevi sau studenți și cazarea acestora, precum și clădirile utilizate de către creșe, astfel cum sunt definite și funcționează potrivit Legii nr. 263/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea creșelor, cu modificările și completările ulterioare;
- 7) clădirile unei instituții sau unități care funcționează sub coordonarea Ministerului Educației Naționale și Cercetării Științifice sau a Ministerului Tineretului și Sportului, precum și clădirile federațiilor sportive naționale, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;
- 8) clădirile unităților sanitare publice, cu excepția încăperilor folosite pentru activități economice;
- 9) clădirile din parcurile industriale, parcurile științifice și tehnologice, precum și cele utilizate de incubatoarele de afaceri, cu respectarea legislației în materia ajutorului de stat;
- 10) clădirile care sunt afectate activităților hidrotehnice, hidrometrice, hidrometeorologice, oceanografice, de îmbunătățiri funciare și de intervenții la apărarea împotriva inundațiilor, precum și clădirile din porturi și cele afectate canalelor navigabile și stațiilor de pompare aferente canalelor, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;

11) clădirile care, prin natura lor, fac corp comun cu poduri, viaducte, apeducte, diguri, baraje și tuneluri și care sunt utilizate pentru exploatarea acestor construcții, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru alte activități economice;

12) clădirile aferente infrastructurii feroviare publice sau infrastructurii metroului;

13) clădirile Academiei Române și ale fundațiilor proprii înființate de Academia Română, în calitate de fondator unic, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;

14) clădirile aferente capacităților de producție care sunt în sectorul pentru apărare cu respectarea legislației în materia ajutorului de stat;

15) clădirile care sunt utilizate ca sere, solare, răsadnițe, ciupercării, silozuri pentru furaje, silozuri și/sau păture pentru depozitarea și conservarea cerealelor, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru alte activități economice;

16) clădirea folosită ca domiciliu și/sau alte clădiri aflate în proprietatea sau coproprietatea persoanelor prevăzute la art. 2 lit. a), c) - e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2006 pentru recunoașterea meritelor personalului armatei participant la acțiuni militare și acordarea unor drepturi acestuia și urmașilor celui decedat, aprobată cu modificări prin Legea nr. 111/2007, cu modificările și completările ulterioare;

17) clădirile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Regiei Autonome "Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat", cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;

18) clădirile aflate în proprietatea sau coproprietatea veteranilor de război, a văduvelor de război și a văduvelor nerecăsătorite ale veteranilor de război;

19) clădirea folosită ca domiciliu aflată în proprietatea sau coproprietatea persoanelor prevăzute la art. 1 al Decretului - lege nr. 118/1990, republicat, cu modificările și completările ulterioare, și a persoanelor fizice prevăzute la art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 105/1999, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 189/2000, cu modificările și completările ulterioare;

20) clădirea folosită ca domiciliu aflată în proprietatea sau coproprietatea persoanelor cu handicap grav sau accentuat și a persoanelor încadrate în gradul I de invaliditate, respectiv a reprezentanților legali ai minorilor cu handicap grav sau accentuat și ai minorilor încadrați în gradul I de invaliditate;

21) clădirile aflate în proprietatea organizațiilor cetățenilor aparținând minorităților naționale din România, cu statut de utilitate publică, precum și cele închiriate, concesionate sau primite în administrare ori în folosință de acestea de la o instituție sau o autoritate publică, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;

22) clădirile destinate serviciului de apostilă și supralegalizare, cele destinate depozitării și administrării arhivei, precum și clădirile afectate funcționării Centrului Național de Administrare a Registrelor Naționale Notariale;

23) clădirile deținute sau utilizate de către întreprinderile sociale de inserție;

24) clădirile clasate ca monumente istorice, de arhitectură sau arheologice, indiferent de titularul dreptului de proprietate sau de administrare, care au fațada stradală și/sau principală renovată sau reabilitată conform prevederilor Legii nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;

25) clădirile care, potrivit legii, sunt clasate ca monumente istorice, de arhitectură sau arheologice, muzee ori case memoriale, altele decât cele prevăzute la pct. 25;

26) clădiri pentru care s-a instituit un regim de protecție, altele decât monumentele istorice, amplasate în zone de protecție ale monumentelor istorice și în zonele construite protejate;

27) clădirile utilizate pentru furnizarea de servicii sociale de către organizații neguvernamentale și întreprinderi sociale ca furnizori de servicii sociale;

28) clădirile utilizate de organizații nonprofit folosite exclusiv pentru activitățile fără scop lucrativ;

29) clădirile afectate de calamități naturale, pentru o perioadă de 5 ani, începând cu 1 ianuarie a anului în care s-a produs evenimentul;

30) clădirea folosită ca domiciliu și/sau alte clădiri aflate în proprietatea sau coproprietatea persoanelor prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b) și art. 4 alin. (1) din Legea nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare;

31) clădirile aflate în proprietatea operatorilor economici, în condițiile elaborării unor scheme de ajutor de stat/de minimis având un obiectiv prevăzut de legislația în domeniul ajutorului de stat.

Art. 3. - Impozitul pe clădirile aflate în proprietatea persoanelor fizice și juridice care sunt utilizate pentru prestarea de servicii turistice cu caracter sezonier, pe o durată de cel mult 6 luni în cursul unui an calendaristic, se reduce cu 50%. Reducerea se aplică în anul fiscal următor celui în care este îndeplinită această condiție.

Art. 4. - Scutirea de la plata impozitului/taxei pe clădire, se aplică începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care persoana depune documentele justificative.

Art. 5. – Nu se datorează **impozit/taxa pe teren pentru:**

1) terenurile aflate în proprietatea publică sau privată a statului ori a unităților administrativ - teritoriale, cu excepția suprafețelor folosite pentru activități economice sau agrement;

2) terenurile aflate în domeniul privat al statului concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosință, după caz, instituțiilor publice cu finanțare de la bugetul de stat, utilizate pentru activitatea proprie a acestora;

3) terenurile fundațiilor înființate prin testament, constituite conform legii, cu scopul de a întreține, dezvolta și ajuta instituții de cultură națională, precum și de a susține acțiuni cu caracter umanitar, social și cultural;

4) terenurile aparținând cultelor religioase recunoscute oficial și asociațiilor religioase, precum și componentelor locale ale acestora, cu excepția suprafețelor care sunt folosite pentru activități economice;

5) terenurile aparținând cimitirelor și crematoriilor;

6) terenurile utilizate de unitățile și instituțiile de învățământ de stat, confesional sau particular, autorizate să funcționeze provizoriu ori acreditate, cu excepția suprafețelor care sunt folosite pentru activități economice care generează alte venituri decât cele din taxele de școlarizare, servirea meselor pentru preșcolari, elevi sau studenți și cazarea acestora, precum și clădirile utilizate de către creșe, astfel cum sunt definite și funcționează potrivit Legii nr. 263/2007, cu modificările și completările ulterioare;

7) terenurile unităților sanitare publice, cu excepția suprafețelor folosite pentru activități economice;

8) terenurile legate de sistemele hidrotehnice, terenurile de navigație, terenurile aferente infrastructurii portuare, canalelor navigabile, inclusiv ecluzele și stațiile de pompare aferente acestora, precum și terenurile aferente lucrărilor de îmbunătățiri funciare, pe baza avizului privind categoria de folosință a terenului, emis de oficiile de cadastru și publicitate imobiliară;

9) terenurile folosite pentru activitățile de apărare împotriva inundațiilor, gospodărirea apelor, hidrometeorologie, cele care contribuie la exploatarea resurselor de apă, cele folosite ca zone de protecție definite în lege, precum și terenurile utilizate pentru exploatarea din subsol, încadrate astfel printr-o hotărâre a consiliului local, în măsura în care nu afectează folosirea suprafeței solului;

10) terenurile degradate sau poluate, incluse în perimetrul de ameliorare, pentru perioada cât durează ameliorarea acestora;

11) terenurile care prin natura lor și nu prin destinația dată sunt improprii pentru agricultură sau silvicultură;

12) terenurile ocupate de autostrăzi, drumuri europene, drumuri naționale, drumuri principale administrate de Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România - S.A., zonele de siguranță a acestora, precum și terenurile ocupate de piste și terenurile din jurul pistelor reprezentând zone de siguranță;

13) terenurile pe care sunt amplasate elementele infrastructurii feroviare publice, precum și cele ale metroului;

14) terenurile din parcurile industriale, parcurile științifice și tehnologice, precum și cele utilizate de incubatoarele de afaceri, cu respectarea legislației în materia ajutorului de stat;

15) terenurile aferente capacităților de producție care sunt în sectorul pentru apărare cu respectarea legislației în materia ajutorului de stat;

16) terenurile Academiei Române și ale fundațiilor proprii înființate de Academia Română, în calitate de fondator unic, cu excepția terenurilor care sunt folosite pentru activități economice;

17) terenurile instituțiilor sau unităților care funcționează sub coordonarea Ministerului Educației și Cercetării Științifice sau a Ministerului Tineretului și Sportului, cu excepția terenurilor care sunt folosite pentru activități economice;

18) terenurile aflate în proprietatea sau coproprietatea veteranilor de război, a văduvelor de război și a văduvelor nerecăsătorite ale veteranilor de război;

19) terenul aferent clădirii de domiciliu, aflat în proprietatea sau coproprietatea persoanelor prevăzute la art. 1 al Decretului - lege nr. 118/1990, republicat, cu modificările și completările ulterioare, și a persoanelor fizice prevăzute la art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 105/1999, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 189/2000, cu modificările și completările ulterioare;

20) terenul aferent clădirii de domiciliu, aflat în proprietatea sau coproprietatea persoanelor cu handicap grav sau accentuat și a persoanelor încadrate în gradul I de invaliditate, respectiv a reprezentanților legali ai minorilor cu handicap grav sau accentuat și ai minorilor încadrați în gradul I de invaliditate;

21) terenurile aflate în proprietatea sau coproprietatea persoanelor prevăzute la art. 2 lit. a), c) - e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2006, cu modificările și completările ulterioare;

22) terenurile destinate serviciului de apostilă și supralegalizare, cele destinate depozitării și administrării arhivei, precum și terenurile afectate funcționării Centrului Național de Administrare a Registrelor Naționale Notariale;

23) suprafețele de fond forestier, altele decât cele proprietate publică, pentru care nu se reglementează procesul de producție lemnoasă, cele certificate, precum și cele cu arborete cu vârsta de până la 20 de ani;

24) terenurile deținute sau utilizate de către întreprinderile sociale de inserție;

25) terenurile aflate în proprietatea organizațiilor cetățenilor aparținând minorităților naționale din România, cu statut de utilitate publică, precum și cele închiriate, concesionate sau primite în administrare ori în folosință de acestea de la o instituție sau o autoritate publică, cu excepția terenurilor care sunt folosite pentru activități economice;

26) suprafețele construite ale terenurilor aferente clădirilor clasate ca monumente istorice, de arhitectură sau arheologice, prevăzute la art. 456 alin. (1) lit. x) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, indiferent de titularul dreptului de proprietate sau de administrare, cu excepția terenurilor care sunt folosite pentru activități economice

27) terenurile utilizate pentru furnizarea de servicii sociale de către organizații neguvernamentale și întreprinderi sociale ca furnizori de servicii sociale;

28) terenurile utilizate de organizații nonprofit folosite exclusiv pentru activitățile fără scop lucrativ;

29) terenurile aparținând asociațiilor și fundațiilor folosite exclusiv pentru activitățile fără scop lucrativ;

30) terenurile afectate de calamități naturale, pentru o perioadă de 5 ani, începând cu 1 ianuarie a anului în care s-a produs evenimentul;

31) terenurile aferente clădirii de domiciliu și/sau alte terenuri aflate în proprietatea sau coproprietatea persoanelor prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b) și art. 4 alin. (1) din Legea nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare;

32) suprafețele neconstruite ale terenurilor cu regim de monument istoric;

33) terenurile, inclusiv zonele de protecție instituite, ocupate de clădirile clasate ca monumente istorice, de arhitectură sau arheologice, muzee ori case memoriale, altele decât cele prevăzute la art. 456 alin. (1) lit. x), din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare cu excepția terenurilor care sunt folosite pentru activități economice;

34) terenurile din extravilan situate în situri arheologice înscrise în Repertoriul Arheologic Național folosite pentru pășunat;

35) terenurile extravilane situate în arii naturale protejate supuse unor restricții de utilizare;

36) terenul situat în extravilanul localităților, pe o perioadă de 5 ani ulterioari celui în care proprietarul efectuează intabularea în cartea funciară pe cheltuială proprie;

37) suprafețele neconstruite ale terenurilor cu regim de monument istoric și protejate;

38) terenurile, situate în zonele de protecție ale monumentelor istorice și în zonele protejate;

39) suprafețele terenurilor afectate de cercetările arheologice, pe întreaga durată a efectuării cercetărilor;

40) terenurile aflate în proprietatea operatorilor economici, în condițiile elaborării unor scheme de ajutor de stat/de minimis având un obiectiv prevăzut de legislația în domeniul ajutorului de stat.

Art. 6. - Impozitul pe terenurile aflate în proprietatea persoanelor fizice și juridice care sunt utilizate pentru prestarea de servicii turistice cu caracter sezonier, pe o durată de cel mult 6 luni în cursul unui an calendaristic, se reduce cu 50%. Reducerea se aplică în anul fiscal următor celui în care este îndeplinită această condiție.

Art. 7. - Scutirea de la plata impozitului/taxei pe teren, se aplică începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care persoana depune documentele justificative.

Art. 8. – Nu se datorează **impozitul pe mijloacele de transport pentru:**

1) mijloacele de transport aflate în proprietatea sau coproprietatea veteranilor de război, văduvelor de război sau văduvelor nerecăsătorite ale veteranilor de război, pentru un singur mijloc de transport, la alegerea contribuabilului;

2) mijloacele de transport aflate în proprietatea sau coproprietatea persoanelor cu handicap grav sau accentuat, cele pentru transportul persoanelor cu handicap sau invaliditate, aflate în proprietatea sau coproprietatea reprezentanților legali ai minorilor cu handicap grav sau accentuat și ai minorilor încadrați în gradul I de invaliditate, pentru un singur mijloc de transport, la alegerea contribuabilului;

3) mijloacele de transport aflate în proprietatea sau coproprietatea persoanelor prevăzute la art. 1 al Decretului - lege nr. 118/1990, republicat, cu modificările și completările ulterioare, și a persoanelor fizice prevăzute la art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 105/1999, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 189/2000, cu modificările și completările ulterioare, pentru un singur mijloc de transport, la alegerea contribuabilului;

4) mijloacele de transport aflate în proprietatea sau coproprietatea persoanelor prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b) și art. 4 alin. (1) din Legea nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, pentru un singur mijloc de transport, la alegerea contribuabilului;

5) navele fluviale de pasageri, bărcile și luntrele folosite pentru transportul persoanelor fizice cu domiciliul în Delta Dunării, Insula Mare a Brăilei și Insula Balta Ialomiței;

6) mijloacele de transport ale instituțiilor publice;

7) mijloacele de transport ale persoanelor juridice, care sunt utilizate pentru servicii de transport public de pasageri în regim urban sau suburban, inclusiv transportul de pasageri în afara unei localități, dacă tariful de transport este stabilit în condiții de transport public;

8) vehiculele istorice definite conform prevederilor legale în vigoare;

9) mijloacele de transport folosite exclusiv pentru transportul stupilor în pastoral;

10) mijloacele de transport folosite exclusiv pentru intervenții în situații de urgență;

11) mijloacele de transport ale instituțiilor sau unităților care funcționează sub coordonarea Ministerului Educației Naționale și Cercetării Științifice sau a Ministerului Tineretului și Sportului;

12) mijloacele de transport ale fundațiilor înființate prin testament constituite conform legii, cu scopul de a întreține, dezvolta și ajuta instituții de cultură națională, precum și de a susține acțiuni cu caracter umanitar, social și cultural;

13) mijloacele de transport ale organizațiilor care au ca unică activitate acordarea gratuită de servicii sociale în unități specializate care asigură găzduire, îngrijire socială și medicală, asistență, ocrotire, activități de recuperare, reabilitare și reinserție socială pentru copil, familie, persoane cu handicap, persoane vârstnice, precum și pentru alte persoane aflate în dificultate, în condițiile legii;

14) autovehiculele acționate electric;

15) autovehiculele second - hand înregistrate ca stoc de marfă și care nu sunt utilizate în folosul propriu al operatorului economic, comerciant auto sau societate de leasing;

16) mijloacele de transport deținute de către organizațiile cetățenilor aparținând minorităților naționale.

Art. 9. - Scutirea de la plata impozitului pe mijloacele de transport, se aplică începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care persoana depune documentele justificative.

Art. 10. - Sunt scutite de **taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor și autorizațiilor următoarele categorii de persoane:**

1) certificatele, avizele și autorizațiile ai căror beneficiari sunt veterani de război, văduve de război sau văduve nerecăsătorite ale veteranilor de război;

2) certificatele, avizele și autorizațiile ai căror beneficiari sunt persoanele prevăzute la art. 1 al Decretului - lege nr. 118/1990, republicat, cu modificările și completările ulterioare, și a persoanelor

fizice prevăzute la art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 105/1999, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 189/2000, cu modificările și completările ulterioare;

3) certificatele de urbanism și autorizațiile de construire pentru lăcașuri de cult sau construcții - anexă;

4) certificatele de urbanism și autorizațiile de construire pentru dezvoltarea, modernizarea sau reabilitarea infrastructurilor din transporturi care aparțin domeniului public al statului;

5) certificatele de urbanism și autorizațiile de construire pentru lucrările de interes public național, județean sau local;

6) certificatele de urbanism și autorizațiile de construire, dacă beneficiarul construcției este o instituție publică;

7) autorizațiile de construire pentru autostrăzile și căile ferate atribuite prin concesionare, conform legii;

8) certificatele de urbanism și autorizațiile de construire, dacă beneficiarul construcției este o instituție sau o unitate care funcționează sub coordonarea Ministerului Educației Naționale și Cercetării Științifice sau a Ministerului Tineretului și Sportului;

9) certificat de urbanism sau autorizație de construire, dacă beneficiarul construcției este o fundație înființată prin testament, constituită conform legii, cu scopul de a întreține, dezvolta și ajuta instituții de cultură națională, precum și de a susține acțiuni cu caracter umanitar, social și cultural;

10) certificat de urbanism sau autorizație de construire, dacă beneficiarul construcției este o organizație care are ca unică activitate acordarea gratuită de servicii sociale în unități specializate care asigură găzduire, îngrijire socială și medicală, asistență, ocrotire, activități de recuperare, reabilitare și reinserție socială pentru copil, familie, persoane cu handicap, persoane vârstnice, precum și pentru alte persoane aflate în dificultate, în condițiile legii;

11) certificat de urbanism sau autorizație de construire, în cazul unei calamități naturale.

Art. 11. – (1) Taxa pentru serviciile de reclamă și publicitate și taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate nu se aplică instituțiilor publice, cu excepția cazurilor când acestea fac reclamă unor activități economice.

(2) Taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate, nu se aplică unei persoane care închiriază panoul, afișajul sau structura de afișaj unei alte persoane, în acest caz taxa fiind plătită de această ultimă persoană.

(3) Taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate nu se datorează pentru afișele, panourile sau alte mijloace de reclamă și publicitate amplasate în interiorul clădirilor.

(4) Taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate nu se aplică pentru panourile de identificare a instalațiilor energetice, marcaje de avertizare sau marcaje de circulație, precum și alte informații de utilitate publică și educaționale.

(5) Nu se datorează taxa pentru folosirea mijloacelor de reclamă și publicitate pentru afișajul efectuat pe mijloacele de transport care nu sunt destinate, prin construcția lor, realizării de reclamă și publicitate.

Art. 12. - Impozitul pe spectacole nu se datorează pentru spectacolele organizate în scopuri umanitare.